

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 7 DE JULIOL DE 1917.

Núm. 132

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Extract de la Conferència del P. A. Serra donada en la Diada de la Premsa Catòlica.

Essent impossible reproduir la conferència que donà el P. Serra, en nostre Círcol catòlic, sobre l'importància de la Premsa, mos limitam a donar una idea general d'ella.

Començà diguent que avui la premsa catòlica té dos inemics capitals, és a dir, la premsa lliberal i els mateixos catòlics, i que tot lo demás no són més que derivacions d'aquels. Si mos concretam a lo que passa dins Mallorca, a on gràcies a Deu no són molts els periòdics dolents, vèim que'l periòdic despreciat, moltes vegades, és el catòlic, per lo que se veu obligat a viure de llimosna i qui viu de llimosna no pot bufar amunt, ni pot defensar els seus drets així com pertoca, ni donar a conèixer els seus ideals, perquè si parlava fort aniria contra els seus interessos, i això catòlics, seria falta de lògica. I si és ver que moltes voltes és deficient, això és la conseqüència de la conducta observada pels catòlics envers d'ella.

Que la premsa impia és inimiga capital de la bona és evident, lo que no és evident és que no'm fassem una de doble potència, que pugui retorsar els seus errors; puix és convenient saber, continua diguent, que és tanta la influència del paper dins la societat moderna, que no surt a llum cap institució, cap centre, que pretengui fer prosseliats, que no doni a llum ensems a un setmanari i a vegades un periòdic.

L'homo, per regla general pensa de la manera que escriu el periòdic que té. Una persona que sia rematadament alfoncina i es posa a lletgir un periòdic jaumí, encara que'ls primers dies s'en riga dels seus escrits acabarà poc a poc per esser jaumista i això succeirà dins tots els ordes de idèes i de tendències, confirmant-se així, per la experiència de tots els dies, que les revolucions i conflictes que hem vist en nostros dies, no són més que efectes d'una premsa dirigida per sers indignes de trepitjar la terra pàtria, de idees antimonàrquiques, revolucionaris i antiespanyols; obrant segons les seves passions brutals, de tal manera, que si per dur a terme els seus intents los fa nosa el pare, el patró, el

govern, els reis, el prelat i fins la mateixa Església de Deu, a tots perseguiràn de mort, inventant mil calúmnies per infiltrar dins els cors dels seus despreciats lectors, la degradació, l'odi i el seuatgisme, trastornant el seu enteniment i convertint-los en teia incendiària i en punyal d'assessí.

De on vé digué, el Pare Serra, que viven moltitot d'homos sense fe, ni idea de Deu, ni de sos devers envers d'Ell i de sos germans; és a dir, sers inútils a la societat; i aqueis sers al veure un sacerdot fugen d'ell, el qual es veu privat d'exercir el seu ministeri, que seria ensenyar-los aquests devers, i no té altra medi per comunicar-se que'l periòdic, que'l primer dia veurà esquetat, mes a poc poc se farà de família i lograrà la victòria que an el sacerdot no li fonc possible alcansar amb sa paraula. Finalment, tal és l'importància de la premsa, que'ls graus del catolicisme i cultura de un poble se poràn sabre averiguant solsament quins periòdics són lletgits en més gust.

No sols la premsa és patrocinadora i molt important en lo espiritual, sinó també per lo material. Avui meteix sabem que hi ha uns grans acaparadors de blat que'l paguen a bon preu per dur-lo-se'n a l'extranger, i això heu saben els periòdics locals, però per causa que bona part tenen una vida precària, es veuen obligats a callar, lo que'l seu honor no pot callar, consentint que mos duguen enganyats i que mos exposem que de qui a dos mesos mos moriguem de fam, i tot per por de no perdre uns quants abonats, per quant tendrien que donar lleya al president tal o qual.

Per això vos suplic que me doneu avui, continua diguent l'orador, tres coses: doblers, oració i joves abrinats propagandistes per la premsa catòlica. Doblers perquè nostros periòdics surtin de la vida precària i puguin dir la veritat, encara que sia al meteix governador. Vos demàn oració perquè això es una empresa de Deu i sense el seu ajutori res es pot alcansar; i joves propagandistes perquè dins tots els pobles hi hage apòstols que treballin per millorar nostra premsa i ensatgin tots els medis per augmentar-li el número d'abonats; i si això conseguim tendriem casi el món salvat.

Acabà dient que aprofitava l'ocasió per convidar a tot-hom a que s'abonàs als periòdics catòlics, si és que ja no hi estassin; i de fer-ho així tendrem cumplida una bona

part de lo que nos mana nostre Prelat i amb ell tots els bisbes espanyols i el meteix Papa. Convé sabre que la causa de la mort de l'esplendor d'Espanya és estada per falta de moralitat i la mort de la moralitat l'ha causada la premsa dolenta. Aidem idò, tots a la bona Premsa i ella resucitarà de bell-nou l'unitat catòlica de D. Ferran i de D.ª Elisabet, i per tant, protegint la premsa catòlica obrerem la prosperitat de l'Espanya.

FRA ANSELM.

D'ORIENT (*)

A la distingida poetessa
Maria A. Salvà.

Oh, les masies d'Orient
roges del sol que tant les banya!
La pau hi corre frescament
com una font de la montanya.

La gent és bona és amatent,
i l'amistat és llur companya...
oh, les masies d'Orient
roges del sol que tant les banya!

Deu les envia en abundor;
i obren ses portes amb amor,
amb un amor que dona vida

dolç com el pa, grat com el vi.
I totes tenen un camí
que va a l'església enmorenida.

II

L'humil església d'Orient
sembla que anyora i que somnia,
i té un silenci de convent
on tota veu s'hi extasia.

Sols l'hora-baixa amolia al vent
els tocs austes d'*Ave Maria*,
que omplen de llum el pensament
i el llogaret de melangia.

I van trescant per monts i plans
com nou ascetes suspirants
demunt la terra inconsolada...

Qui sab on van i què hauràn dir?
Sols confidenta n'és la nit,
la bella nit immaculada.

(*) Obtingué accessit al premi del teme V, en els Jocs Florals de Badalona celebrats el 24 del prop-passat Setembre.

III

Les nits son vastes, palpitants,
plenes de Deu i de rosada,
i les estrelles van errants
com els remats de l'encontrada.

Les hores passen, fecondants,
com una brisa perfumada;
i dins les tanques odorants
l'ànima canta transportada.

Amb l'harmonia d'aquells camps
somniau coses grans
baix les estrelles adorables;

i els vostres ulls amb viu anhel
s'elevarien vers el cel
tot penetrants, tot inefables.

ALBÓ DEL PORRASSAR.

Alaró de Mallorca.

El nou reglament notarial

Ferida mortal per sa nostra llibertat, es l'aprovació del nou Reglament de notaris; amb ella queda trepitjada la voluntat dels otorgants, ja que, no obliga als notaris a conèixer sa llengo parlada a on van, i fins i tot disposa, que sempre que vulguin, els notaris forasters, cridin una persona que sàpiga el castellà perquè expliqui el contingut dels documents; ¿quina confiança e-hi pot haver entre aquells i es notari? ¡Haver-se de fiar d'un tercer! no pot anar ni en rodés. Sentint-mos ferits en lo mes íntim del nostre ser, unim la nostra més enérgica protesta a ses moltes que s'aixequen de totes ses terres que no parlen castellà, contra aquest desacert del passat govern.

LA NOSTRA EXCURSIÓ

INCA

Poques vegades, entre els Exploradors, e-hi ha haguda tanta de puntualitat com el de cap-vespre de Sant Pere.

Tocada la *llamada* a les quatre; a les quatre i mitja, els 28 qui deviem pendre part en la Excursió, ja estavem cansats de esperar. Desde el més petit, travasediç com una llensadora, rotxet i d'uis blaus, — qui mirava amb aire de superioritat als demés Exploradors qui no mos podien acompanyar— fins el més gran de tots, amb un santi-amen estiguerem reunits i a punt de marxa.

I atrevessarem Inca, acompanyats de nostre estimat Capellà de tropa Mossen Garau, es mig de l'espectació més viva. La nostra Ciutat, assolejada de demés an aquella hora, par qui despertés pererosament de son somni desvelada pels sons vibrants de les nostres cornetes i tambors. Ella pacientment com sempre, restaria ajasada dins el plà, esperant-nos fins a la tornada, en camvi nosaltres deixèrem a nostre darrera, el plà de cada dia, per enfilarnos fins a lo més amunt d'aquelles monta-

nyes tan llunyanes qui treuen el cap per sobre les espatlles de ses amigues. Oh! si, demà vos tocàrem en sa mà; demà reposarem a sofa vostros pinotells; beurem a vostres fontanes, montanyes de Lluch, que com les del Canigó sou fresques i regalades....

sobre tot are al estiu
que les aigos son gelades...

CAIMARI

A la fita entre el plà i la Serralada de Lluch es troba Caimari. Els amel'larars tan espesos de les marjades amorosament, es donen se mà amb els pinotells tan verts de les boscuries.

I nosaltres, com un remat de cabres, falguers i delitosos pujam les primeres dreseres, que son massa dretes, omplint nostros pulmons d'aires verges.

El sol ja no arriba an els singles; en camvi, il·lumina les vessanes de cap a ponent.

LLUCH

El sol es post. L'hora que els boscs preparen la meditació, després de resades les ave-maries, és arribada.

Ja som a Lluch, el santuari que ha gombolat més generacions de mallorca. Tenc per mi, que un mallorquí que no hagué besat mai a la Mare de Deu—al hora de la mort—e-hi deu tenir a sa consciència!...

Les nostres cornetes, a la Font cuberta; han comensat a tocar; i les sevès tonades m'han semblat estridents desafinaments. Aquí, a Lluch, no es deurien permetre altres remors, que els remors de les Ave-maries, que van deixant als quatre vents els peregrins.

Deixam depresa els bords i entràm a l'Església.

El temple il·luminat de sobres està ben concorregut. Es que a Lluch s'hi arreblega tot Mallorca. Si parau esment a les fadrines, pel modo de compondre's la cleixa, sabreu de qui'n poblè son. Are modernament les senyoretas, no saben anar a Lluch d'altre manera, que amb espardenyas blanques i amb capellet de piqué. De lluny, les pendreu per *Colometes*, i si s'atansen veureu que sota aquell capellet tant blanc, s'hi amaguen unes galtes que tenen la vermellor de les bufarelles taronges de Sóller; o uns ulls,—massa ulls per una tota sola;—altres vegades lo que de lluny vos semblava gentilísim, de prop, no és més que prosa... benhaja les vegades que arriba a prosa rimada!; perquè lo que és de dones, ni ha de més classes... que dones!...

Acabada de resar la lletania de salves, pujam a aplegar mans a nostra bona mare de Lluch. Acompanyen nostros pregàries, les cantories d'aquells angelons, que encare no saben casi més del món, que cantar a la verge!

Després de sopar, tencada la cel·la de part de dins, recolzat a la finestra, vaig contemplar el cel. Mai el Deu que serva amb sa dreta el ilantoné d'estrelles, m'havia semblat tan gran com are!

GORCH-BLAU

Amunt companys per la dressera
que apunta l'alba del matí,
l'estel claretja a la carrera
i mos senyala el bon camí...

Si, ben dematí, oida misa, per les dreseres de pujades i devellades escabroses, acompanyats, de temps en temps de'ls regarons de les fontanes, caminavem alegres.

A les 9 primera estació. El... Gorchblau!... Oh quina emoció més corprendora!... De moment devant tal visió no vaig sebre si cantar un himne a la naturalesa o si aplaudir.

Que bò i que delitós es reposar aquí, el mig de dues penyes que no acaben mai; a nostros peus, les remoroses aigos, que per lo blaves, no semblen sinó que un tros de cel que s'ha despenjat dels núvols. Si Sant Pere arriba a veure aquest lloc, de segur que s'hagués esclamat com a demunt el Tabor: Senyor fem-hi tres tendes....

Ai, qui tingué una casa blanca penjada an aquestes catedrals rocoses... Un niu d'amor aprop del de les aligues!...

SÓLLER

Una devalleda més pel Barranc, després de la setena estació, i veurem Sóller.

Els simpàtics Exploradors sollerics, amb els amables senyors del Comité ja ens esperen.

¡Quina reviveia entre els qui mos coneixem!

La simpatia mesclada amb l'exquisida urbanitat regalima per boca d'aquells senyors i amics.

Companys, contem-mos-ho tot; però envant que la ciutat tota ens espera.

I devellam.

Ja s'han acabades les montanyes i més montanyes mesclades amb aquelles vistes tan dignes d'esser vistes; però això sí, convé que per fer-se'n càrrec se mirin a poc a poc com un qui beu una teseta de Cognac Domec, sobre tot aquella visió que, desde una miranda del comensament del barranc descubriu, el mar amb barquetes aquí i allà. Les ones besades pels raig de sol—un sol de massa llum—se policromen en un riu de perles.

Llàstima de no ser pintors!...

Are preparau-vos a flairà; per que tot Sóller es un jardí.

EL PORT DE SÓLLER

Heu duia molt endarrer de veure el Port.

Allò d'haver estat a Sóller, sens anar a veure on, se banyen les belles «Ondines» solleriques — aquelles jovenetes, airoses, per regla general grasetes, que de cintura en amunt es veu prou que són dones, així com també on se banyen les que són excepció de la regla això es: les primetxoles de bell esguart, dignes, les més gentils, de dur a sobre aquells cabeiers tan ben posats, coronas; i no a lo «verge-romana», sinó que a lo reina, puis són aducades moltes d'elles segons les modes francesa o extrangeras...—allò com deia abans,—l'haver estat a Sóller sens visitar el port—e-hu tenia a sa consciència!...

Però are, assegut dins un cotxe-elèctric, —posat an aquella hora, aposta per nosaltres, a petició dels digníssims Senyors del Comitè d'Exploradors,—satisfaria abastament els meus desitjos.

Arribam al port.

Es un port tan hermós, com hermós és per la gent de Mallorca el tren de Soller.

Té belles vistes de mar; vistes de muntanyes; les cucuies vos daràn belles vistes que mirar...

A Soller, no més li manquen els tres rius, per duptar-se que en temps llunyà fou un tros de paradís terrenal.

CAP A INCA

Aquell vespre tan cansat de cansarme no vaig parar esment a si feia lluna!...

Dins un vagó de segona, aposta per nosaltres, no haguessen estat capacos d'essar serios. Qui era capàs de estroncar el bon humor d'aquells al·lots tan ditxeros?

Tot ho comentaven.

La sortida de Soller, la pluja tan bon punt esfiguerem dins el tren, els túnels, l'arribada a Ciutat on mos esperaven els Exploradors, les atencions que reberem d'ells i del bondadós Mossen Francesc Sureda, les corredisses a veure musseus moderns i... antics... tot-tot e-hu comentavem...

Arribam a Inca.

Els nostros companys exploradors, capitenejats pel guia dels gastadors—l'explorador millor d'Inca—mos esperaven al *Anden*.

Ola curros!...

Tots bons?...

Tots ben bons!!!...

Prenguerem el darrer refresc al Local i... a sopà manca gent.

B. CAIMARI

Instructor dels Exploradors.
Inca 7-7-17.

Jocs Florals de Mallorca

Organitzats per l'entitat Nostra Parla sota el patrocini de l'Excm. Ajuntament de la Ciutat

CARTELL DE PREMIS

Ordinaris

I—Flor Natural.—Se adjudicarà a la millor poesia de tema lliure. El poeta que en sigui guanyador farà present de la mateixa a la dama que li sigui plaent, la qual serà proclamada Reina de la Festa.

II—Englantina d'or i argent.—Tema patriòtic.

III—Viola d'or i d'argent.—Tema religiós.

Extraordinaris

IV—De l'Excm. Sr. D. Xavier Millàn, Governador de Balears.—Objecte d'Art.—Tema lliure.

V—De la Diputació de Barcelona.—125 pesetas.—Tema lliure.

VI—De la Diputació de Lleida.—50 pesetas.—Tema lliure.

VII—De l'Ajuntament de Girona.—50 pesetas.—Tema lliure.

VIII—De l'Ajuntament de Lleida.—Objecte d'art.—Tema lliure.

IX—Del M. R. Arquebisbe de Tarragona.—Objecte d'art.—Tema lliure.

X—Del R. Bisbe de Mallorca.—Una obra literaria.—Tema religiós.

XI—Del R. Bisbe de Lleida.—50 pts. A la millor poesia dedicada a la Bta. Catalina Tomás.

XII—De la Sra. D.ª Carme Karr, presidenta de la Secció Femenina de «Nosra Parla». Objecte d'art. A la millor col·lecció de tres rondalles per a infants.

XIII—Del Círcol de Belles Arts de Ciutat de Mallorca. 50 pts. A la millor ressenya històrica de la Pintura Mallorquina.

XIV—De la Secció Musical de l'Acadèmia de Belles Arts de Ciutat de Mallorca. 50 pts. A la millor armonització per a piano de una cançó popular.

XV—De la Societat Arqueològica Luliana.—Objecte d'art. A la millor Oda a la Conversió de Ramón Lull.

XVI—De la Lliga d'Amics de l'Art. Quadre a l'oli (paisatge mallorquí)—Tema lliure.

XVII—De «La Veu de Mallorca» Un quadre del pintor Fuster Valiente. Tema lliure.

Els treballs, com es digué, s'enviaràn per tot el dia 15 del corrent al Secretari del Consistori D. Josep M.ª Tous i Maroto—Arxiu Municipal de Palma.

En cas de rebre oferiment de nous premis, es publicarà un cartell supletori.

Ciutat de Mallorca, 1 de Juliol de 1917.

Miquel S. Oliver, president; Gabriel Llabrés, Magí Morera i Galicia, Lluís Nicolau d'Olwer, Joan Rosselló de So'n Forteza, Vocals; Josep M.ª Tous i Maroto, secretari.

Garbes i Cavelles

El cultiu del tabac

La Comissió propulsora del cultiu del tabac recomana als agricultors de Catalunya que s'enterin de la R. O. del dia 6 del passat juny, insertada a la «Gaceta» del 15 i que publicaren els periòdics del dia 14.

En la dita R. O. se senyala el termini d'un mes per a presentar propostes dels terrès que els agricultors desitjarien dedicar el cultiu del tabac determinant la qualitat i extensió dels mateixos a l'ensem que els antecedents, si n'hi hagués, o raons que a son jui favoreixin el dit cultiu.

Les sol·licituts dels Agricultors, segons la dita R. O., hauràn de ser entregades als Ajuntaments respectius per que aquests les elevin al ministre de Hisenda.

Els agricultors catalans als quals aquest assumpte interessi, poden dirigir les consultes que considerin del cas al president de la Comissió propulsora, a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

Com s'entén aquesta advertència també pot tenir aplicació a Mallorca.

Mercat de Cetta

Per aquest port continuen les arribades de vins espanyols. Els mercats segueixen animats i els preus fermes i elevats. Les vinyes presenten bon aspecte.

Exportació de bocois buits de França.—La Cambra de Comerç francesa de Cetta, informa als comerciants que la Duana li ha comunicat amb data 15 el telegrama següent: Fins a nou avís els bocois buits francesos enviats a l'estranger per carregar vi, podran ser exportats sense autorització prèvia, havent de subscriure els interessats un permís o fiança (acquit à-caution), que garantitzi la seva reimportació plens en el terme de tres mesos.

Els envasos estrangers buits tornant al país d'origen continuaran beneficiant-se de les facilitats previstes per la circular 4529, pàgina 56, article 5 «embelages». Informi's el comerç.

De Inglaterra

Diu el «Times»:

«Els individus interessats en la matèria, residents en diferents àrees poblades de bosc de Inglaterra, se preocupen de saber quines mides se proposa adaptar el govern. per la repoblació de les àrees que les necessitats de la guerra han deixat devastades. Tenim entès que'l Comité de repoblació ha elaborat a tal fi un projecte de replantació pe'l Regne Unit per després de la guerra i que'l sub-comité ha presentat un projecte proposant la inversió de 5 a 6 milions de lliures en deu anys (de 25 a 50 milions de duros). Es probable que's crearà un departament especial per portar a terme el projecte.»

I deim nosaltres: ¿Aquí a Espanya a on ja de abans de la guerra se estan devastant els boscs prou escassos ja i tan que parlam de reconstitució, no hi hauria manera de començar a preocupar-se de la replantació sistemàtica?

La reorganització militar

Al ministeri de la Guerra han facilitat la següent nota.

«El ministre de la Guerra ha presidit una importantíssima junta celebrada amb assistència del primer i segon caps de l'Estat Major Central del subsecretari i els generals caps de les seccions d'infanteria, cavalleria, artilleria i enginyers i en la qual s'han fixat les primeres adaptacions que han de fer-se en els estudis portats a cap per l'Estat Major Central per la reorganització dels cossos armats, quan ho consentin els recursos que el Govern pot disposar.»

De la transcendència dels acords presos, que al ser portats a la pràctica constituiràn la primera fase de les reformes successives amb les quals s'aspira fonamentadament a l'aument de la nostra organització militar, pot donar-ne idea l'enumeració dels extrems a que es refereixen i que son els següents:

Forma pràctica i viable d'implantar tot el que es té estudiat quant a mobilitació, requisició i estadística i moviment industrial.

Mitjans ràpids per completar el vestuari i equip fins arribar a la xifra corresponent als efectius que poguessim posar en peu de guerra.

Disposicions exigides per la necessitat imperiosa d'arribar a una raonable proporció de l'artilleria mitjançant la creació de nous grups de campanya i la transformació de determinades comandàncies de plaça.

Preparació, utilitzant per de prompte el material avui disponible, de les bateries de defensa aèria.

I, per últim, increment precís fins a completar els serveis, atenent les ensenyances de la guerra moderna, de l'aeronàutica i de l'aviació militar.»

¡A la guerra o a morir-se de fam!

Berlin. An el periòdic alemany «Kreuzzeitung» li escriuen desde La Haya: Les esferes més ben

informades de Holanda que están tan alerta respecte els aconteixements que s'acosten, esperen dins breu temps una nota dels Estats Units proposant an el Govern, rompre amb Alemanya o renuncia a durse'n queviures seus, i com que Holanda no te suficient per alimentar sa numerosa població que passa de 7 millions, se veurà obligada a combatre al costat de la Entente. I no és això tan sols lo que s'espera d'en Wilson, sinó que també es proposa fer la mateixa oblita a tots els altres estats neutrals europeus, posant en primer terme a Holanda perque té 500.000 homes ben armats i disposats per entrà en guerra qualsevol hora.

Així el lema nortamericà és: O declaració de guerra a Alemanya o morir-se de fam.

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.

Noves d'Inca

SOBRE SUBSISTENCIES

El «Correo de Mallorca» ha emprès una campanya contra l'embarc de subsistencies que s'està verificant a Mallorca, mal-grat el problema de la fam que s'acosta en tot el món. Els nostros lectors que llegesquen l'extracte de la Conferència del Pare Serra, que publicam, veuràn que també aquest bon senyor tocà aquesta qüestió, planyent-se que la premsa no fes una forta campanya.

La campanya se fa, el diari catòlic s'en ocupa llargament, i negú pot ignorar ja que Mallorca és víctima de l'agoisme d'uns quants que per anar els seus negocis són causa que se'n duguen els queviures de la nostra terra.

Aquest poble no havia d'esser cosa solament de la premsa. Cal que tot-hom s'alsi en massa, cal que protestar de la exportació d'aquelles subsistencies que necessitam per nostre consum; cal tenir seny i esperit de provisió, puis si consentim que ara s'en duguen el blat no sabem si quant voldrem amb diners mos duran farines. Guardar lo que tenim és lo millor que podem fer.

FESTES D'AGRAIMENT

En los dies 29 i 30 de juny i primer de joriol s'han celebrades a Inca unes festes amb extraordinària importància i d'una afinitat ben laudable, com és el donar gràcies a Deu Nostre Senyor per l'abundant anyada que tenim. Tots els tres dies hem tengut missa major amb sermó, quines solemnitats són estades respectivament adreßades a l'Apòstol Sant Pere, Sant Marsal i an el Sacratíssim Cor de Jesús.

Els vespres s'ha fet un triduo al Sagrat Cor amb nostr'Amo patent i revestint gran solemnitat i esplendor. El poble en massa cantava l'himne eucarístic de la gratífut i de l'alabança. El primer dia el matí predicà Mn. Jaume Sastre de Lluchmajor i an els demés actes el P. A. Serra de la Missió.

Els temes foren molt oportuns. El Pare Serra amb la eloqüència i agudesas que'l caracteriza se adaptà a les circumstancies i a l'afinitat de la festa, logrant enfervorir el poble que, amb una assistència nombrosa assistí a tots els actes, omplint el temple parroquial fins a vessar, a pesar de les feines de la temporada.

El darrer vespre se cantà un Tedeum de

gràcies que entonà el M. I. Mossen Joan Quetglas, Canonge, que ja havia celebrat a la missa major.

La composició del temple ajudà a despertar sentiments de gratífut. Per mig de la multitud de llums que il·luminava d'alt a baix l'altar major i la capella del Sagrat Cor, es veien inmensos rams de dorades espigues de blat que significaven l'abundor de nostros camps en que la Divina Providència ens ha favorit en la seva bondat infinita.

Mereixen l'enhonorabona els iniciadors d'aquestes solemnitats, especialment el senyor Ecònom i Mossen Guillerme Pujades i el P. Serra que tanta part hi han presa pel seu esplendor.

Vulla Deu que aquestes funcions d'agraïment sien la balança de nous fervors i beneficis.

En els exàmens verificats a l'Institut General i Tècnic de Balears, els alumnes de la Academia Técnica de Inca han obtengut les següents notes: 6 sobresortits, 23 notables i 40 aprovats.

Aquest centre d'estudis que se dedica a la preparació del Batxillerat i Escola Superior de Comers, Contabilitat i Llengües i preparació completa per l'ingrés a les Acadèmies Militars, continuarà la seva tasca en més afany si és possible, perque la Ciutat d'Inca no estiga manca d'un centre d'estudis superiors i les famílies inquieres puguin iniciar sense sortir d'Inca els seus fills a les carreres que vulguen.

El Director de la Academia D. Bernadí Mulet i demés professorat han donades proves de la seva il·lustració i pericie en les notes que cada any tenen els seus alumnes.

Dilluns corregruè per Inca amb bastanta d'insistència que hi havia hagut un gros esbaldrec a la mina de Son Fè, de devers Alcedia, havent quedat sepultats gran nombre de treballadors.

Ens hem enterat que tot això va esser pura mentida, i que solament a Sa Pobla un homo caigüé dins una cinya que li costà la vida. Poria esser que aqueixa desgràcia donàs peu an aquest xarratorum de Son Fè.

Un obret que treballava a la línia de la electricitat, dilluns passat, tengué un socaire devers Son Bona Fè, essent auxiliat amb primera intenció per uns veinats del entorn. Allà acudí el metge D. Rogeli Figueras que'l trobaren que anava a Mancor, i un poc després arribaren els metges D. Sebastià Amengual i D. Francesc Llabrés.

Fonc traslladat a la casa del socós amb la llitera de la Creu Rotja. La companyia de la Propagadora abonà dues pessetes a cada un dels portadors de la llitera i ha fet una llimosna de 10 pessetes a la Creu Rotja.

El desgraciat obret que va caure és natural de Seuva, anomenant-se Llorenç Vallori i Oliver. El seu estat és satisfactori.

SE DESEA VENDER

Una casa de la calle del Jardín 4— Inca.

Llamada *Can Mascaró*.

Informes D. Juan Noguera Calle Cometas, 31.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat			
Bessó	a	68'00	el quinta
Blat	a	24'50	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'50	id.
id. per bestia	a	23'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quinta

Funcions Religioses

A LA PARROQUIA

Diumenge, dia 8, festa de Sant Lluís Gonçaga.

A les 7 missa de comunió general, amb plàtica preparatòria que dirà Mn. Francesc Garau, capellà dels Exploradors.

A les 9 i mitja, Tercia i Missa major solemne amb sermó a càrreg de Mn. Aguiló, Vice-Director de la Congregació.

A les 4 del cap-vespre, a la capella del local de la Congregació, breu exercici en honor de San Lluís, bendició i imposició de les medalles noves an els congregants a qui es darà la bendició amb el Santíssim,

A les cinc s'obsequiarà als congregants amb un refresc de companyarisme.

A SAN FRANCESC

Anit passada es comensà la novena del Benaventurat Ramón Lull amb meditació i cant, que continuarà els demés dies següents.

La Rda. Mare Superiora de Convent de la Caridad, ens participa que dimars, dia 10, a l'església de Sant Francesc, comensarà durant la missa primera i a les 7 durant una altra missa, la novena del seu Pare i Fundador Sant Vicens de Paül.

La funció de les 7 se farà amb solemnitat.

FINCA DENAL

Tot-hom i tota persona, qualsevol sia qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxerla a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxerla, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 256 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Estampes del Cor de Jesús des-

de un metre fins a tamany tarjeta.

Preus segons classes i mides.

Tip. M. Durán.—Inca.